

Seminariști pentru Viață Internațională

Nr.2, Mai 2004.

Ramură a Organizației Human Life International

Președinte al Organizației Human Life International: Rev. Thomas J. Euteneuer,

Director SFLI (Seminariști pentru Viață Internațională): Joseph LoJacono

Consultanți: Rev. Thomas J. Euteneuer, Joseph Meaney, Brian Clowes, Ph.D.

Ziarul *Seminarians for Life International* (*Seminariști pentru Viață Internațională*) este publicat trimestrial. Pentru a comanda ziarul sau pentru a subscrie contactați: Human Life International, Attn: *Seminarians for Life International*, 4 Family Life Lane, Front Royal, Virginia 22630, USA

Pentru corespondanță email, contactați jlojacono@hli.org. Contact telefonic: Joseph LoJacono 540-622-5283.

Informații despre SFLI se găsesc de asemenea pe internet: www.hli.org și www.darulvietii.cnet.ro.

MEDITAȚIE ASUPRA HUMANAE VITAE A PAPEI PAUL VI.

De Rev. John J. Myers, Arhiepiscop de Newark, Arhidieceza de Newark

“Excesiv de prețioasă” - astfel a descris marele gânditor evreu, Abraham Heschel, persoana umană¹. Într-adevăr, gândirea și spiritualitatea evreiască merg mult mai departe, Mishnah amintindu-ne ca « acela care salvează o viață, salvează întreaga lume »², un gând invocat în mod precis recunoscut de “neamurile drepte”, cu referire la acele persoane care au salvat Evreii de una din cele mai crunte expresii ale culturii morții din secolul XX, Holocaustul evreiesc.

Centralitatea unei persoane stă deasemenea în inima Creștinismului. Centrul Creștinismului este nu atât un mesaj, cât este o persoană, Isus Christos. Isus Christos, “care a trăit printre noi”³ nu a murit pentru om; A murit *pentru mine*. Ar trebui să fie o consolare la fel ca și o provocare să ne amintim că Isus Christos a venit să *mă salveze pe mine*. El a venit în această lume, s-a născut, a suferit, a murit și s-a înălțat la cer *pentru mine*.⁴

Demnitatea persoanei umane derivă din ceea ce este EL. Făcut “după chipul și asemănarea Sa”⁵, a celor trei Persoane Dumnezeiești, pe care le numim Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt, Dumnezeu pe care Sf. Ioan îl definea atât de cutezător și simplu « iubire »⁶, omul este făcut să iubească și să fie iubit. Astăzi iubirea nu este doar un sentiment sau o atitudine. Iubirea are conținutul ei propriu, conținut pe care doar Isus ni-l aduce aminte, « dacă mă iubiți pe mine, veți păzi poruncile mele »⁷, sau pe scurt are legătură cu : « Să iubești pe Domnul Dumnezeuul Tău din toată inima ta, din sufletul tău și din toată puterea ta... (și) să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. »⁸

Inima Creștinismului fiind inima lui Christos, nouă ni se impune să iubim oamenii. Oamenii sunt ființe care trebuie să fie iubite și nu folosite. A iubi o persoană este a-i căuta acelei persoane bunul cel mai de preț.⁹

Dragostea de oameni devine importantă în special în aria sexualității umane. Forța și puterea sexualității umane și emoțiile asociate cu ea exercită asupra oamenilor o influență profundă, directă și câteodată evidentă. Acum, chiar în tărâmul sexualității umane- sau mai precis- în special în tărâmul sexualității umane, cineva nu poate uita niciodată principiul demnității personale.

Adevărul este, bineînțeles, că această demnitate este, foarte des, prima victimă a atracției fizice și/sau emoționale. Încă după primele pagini ale Bibliei, observăm impactul dezastruos care vine din faptul că se uită că persoana umană are o demnitate iar acest lucru este evident : după ce Adam și Eva încalcă legea lui Dumnezeu, ei se simt rușinați de goliciunea lor, o

rușine care vine din propriul lor simț al vulnerabilității în fața unei posibile exploatare. Ei au fost goi și înainte de păcat la fel cum au fost și după. Ceea ce s-a schimbat nu a fost viziunea lor ci doar modul de a se vedea unul pe celălalt ; odată cu păcatul, în cadru apare și posibilitatea exploatareii iar cu o asemenea vulnerabilitate, ființa umană în mod natural se retrage, dă înapoi. În încercarea lor firavă de a-și păstra demnitatea personală, chiar și la acest nivel, sexual, ei « și-au cusut frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte. »¹⁰

În aria relațiilor sexuale, demnitatea a trei persoane este în pericol. Să considerăm fiecare din acestea pe rând :

1. Relațiile sexuale implică demnitatea soțului cu care este îndeplinit actul conjugal. Când soții « fac dragoste », ei vorbesc într-un limbaj unul către celălalt printr-o logică proprie, printr-o « gramatică » proprie.

Această dragoste caută unitate : îndrăgostiții doresc să fie împreună, să fie o persoană. Într-adevăr, atât de adâncă este această acțiune către unitate că Însuși Dumnezeu a spus : « cei doi vor deveni un singur trup . »¹¹ Dragostea caută totalitatea : îndrăgostiții doresc să fie totul unul pentru celălalt. Nici unul din soți nu va fi mulțumit dacă celălalt declară « Te iubesc 75% ! » Dragostea presupune cuprinderea celui lalt, a primi și a da fără nici o rezervă. Dragostea caută exclusivitate: acest bărbat și această femeie sunt destinați unul celui lalt. Nu există nici o relație între bărbat și femeie la modul generic. Există doar Ioan și Maria, iar spre deosebire de baschet, adevărata dragoste nu acceptă substituții. Dragostea caută permanentă și inseparabilă :

când un bărbat și o femeie și-au spus prima dată cuvinte de dragoste unul către celălalt, instinctiv aceștia se întorc la cuvinte ca « întotdeauna ». Cu adevărat este miracolul dragostei care aproape automat împinge înainte pumnul de țărână care este omul, ca să vorbim în termenii eternității. În final , dragostea caută fertilitatea, rodnicia, deoarece în relațiile sexuale, eternitatea poate deveni realitate în creația unui copil, fructul acelei iubiri.

Vorbind despre limbajul sexual al dragostei, demnitatea soților nu poate fi uitată. Soțul sau soția rămâne o persoană, care trebuie iubită și nu folosită, chiar dacă celălalt își dă consimțământul să fie folosit. Nici o persoană nu poate trata o altă persoană ca pe un lucru. Nimeni nu poate fi de acord să fie astfel tratat deoarece chiar dacă o persoană acceptă să fie devalorizată, Dumnezeu încă îl consideră «*excesiv de prețios* », suficient pentru a muri pentru el.¹²

A iubi o persoană înseamnă a o iubi complet, așa cum este ea. A iubi o altă persoană umană, înseamnă din punct de vedere sexual a o accepta ca o ființă trupească. Corpul acelei persoane nu este un « lucru » oarecare ci mai degrabă o dimensiune esențială a ceea ce este ca persoană. Adevărul este că pentru un cuplu obișnuit, acest lucru înseamnă că fiecare sau chiar amândouă din aceste persoane sunt un potențial părinte. Un bărbat normal, în cele din urmă, de obicei rămâne fertil pentru majoritatea vieții sale după pubertate. O femeie normală este fertilă pentru cel puțin o parte din fiecare lună din adolescență și până la menopauză.

Fertilitatea fiecăruia dintre soți este o parte din ceea ce este ca persoană. Fertilitatea nu este un lucru oarecare separat sau

subordonat persoanei, nu este nici ceva neutru, nici un simplu « dat » biologic. Este un « bun », un aspect natural al ființei umane și o binecuvântare de la Dumnezeu¹³. Cu siguranță nu este ceva rău¹⁴. A iubi o persoană, atunci, este a iubi acea persoană în totalitate , așa cum este ea, incluzând fertilitatea acesteia.

2. A iubi o persoană este o dorință de a-i spune lui sau ei « pentru totdeauna » iar, prin raport sexual, atât de des repetat, care poate chiar să-și asume o proprie existență independentă în persoana unui copil¹⁵. Deoarece un copil este o persoană, fructul dragostei a altor două persoane, principiul demnității personale ne apare din nou.

Prin relația sexuală, o persoană umană poate să devină existentă. Se poate întâmpla să nu existe concepție dar la fel de bine se poate să existe. Chiar dacă concepția apare sau nu, ceea ce este în pericol este probabil o altă persoană umană, iar persoanele umane sunt întotdeauna bune. Acest lucru trebuie să fie subliniat, deoarece persoanele umane nu sunt lucruri. Ele nu sunt obiecte comerciale ale căror valoare poate fi negociată pentru o mașină sau un televizor sau pentru orice alt lucru - iar a trata o viață umană ca ceva măsurabil și cântăribil denotă o depersonalizare a ei. Noi, catolicii, credem că viața umană este un bun personal, noi recunoaștem că această relație sexuală trebuie să fie adevărată, raportată la limbajul folosit. De aceea Biserica vorbește despre «sinceritatea vieții, » pentru că ea recunoaște că, în final, o viață umană nu este un lucru măsurabil ci o persoană ce trebuie iubită.

3. În final, pentru că ființele umane nu sunt doar creaturi trupești, și pentru că numai Dumnezeu poate crea un suflet, relația sexuală de asemenea trebuie să fie adevărată față de Dumnezeul Personal, Creatorul nostru. Dumnezeu este cel care a creat acest bărbat și această femeie. Este Dumnezeu care prin Providența sa, din toată eternitatea, i-a adus împreună, și este Dumnezeu cel care prin relația sexuală le poate da în dar o viață. Misterul participării umane în planurile lui Dumnezeu , în Creația Sa, stărnește meditație. Să considerăm miracolele cu care ne întâlnim în fiecare zi în fiecare cuplu. Doi oameni nu trebuiau să se întâlnească. Dacă ea ar fi luat un alt autobuz, dacă el nu ar mai fi ieșit cu prietenul, « ei » probabil că nu s-ar fi întâlnit niciodată. Dar ei s-au întâlnit. Nimic nu ar fi trebuit să se dezvolte între ei. Totuși, în ciuda sușurilor și coborâșurilor avute, ei au hotărât (pentru că dragostea în final este o decizie) să-și exprime dragostea lor prin căsătorie. Nu era absolut necesar « să facă dragoste » în seara aceasta. Ea putea avea o călătorie de afaceri, el putea fi blocat în trafic . El putea avea gripă , ea putea avea o migrenă. Dar ei și-au exprimat dragostea pe cale sexuală. El putea fi infertil, ea putea să nu fi avut ovulație. Dar ei au fost fertili. Într-un singur act sexual probabil un milion de spermatozoizi sunt ejaculați. Multe pătrund în tractul reproductiv feminin, câțiva supraviețuiesc și ajung în trompe. Dintre acești supraviețuitori, jumătate se vor pierde în trompa nefertilă, dar unul dintr-un milion poate avea succes ciocnindu-se cu ovulul și fertilizându-l.

Eu puteam să nu fiu. Toate obstacolele împotriva existenței mele par foarte mari. Dar faptul s-a întâmplat : iată-mă, iar acest fapt cere o decizie, chiar un act de credință. Cred eu că existența mea este întâmplătoare, un noroc, o șansă, o fază norocoasă a zarului ? Ori în lumina celor de sus, eu cred că exist, deoarece Cineva foarte mareț, înțelept și mult mai puternic decât mine m-a dorit aici ?

Dumnezeu m-a dorit aici . Dumnezeu m-a dorit aici pentru eternitate. Când Dumnezeu a creat universul El a decis, din toată eternitatea, că lumea Lui, universul Lui, ar putea fi mai bun dacă aș fi și eu în el în anul 2003. Aceasta nu este idealism ; este ceea ce spunem de fiecare dată când un copil este conceput.

Aceasta este ceea ce înseamnă să spui că relația sexuală implică « co-creația » cu Dumnezeu. Aceasta este ceea ce înseamnă să declari, ceea ce facem în fiecare Duminică , că Dumnezeu este « Domnul și Dătătorul de viață ». Dumnezeu nu i-a creat pe Adam și pe Eva și apoi a plecat la pescuit în ziua Sabatului, să se odihnească. Dumnezeu, al cărui act de Creație ne-a creat Big Bang-ul, este același Dumnezeu al cărui deget creator poate fi găsit în paturile noastre conjugale : câteodată Dumnezeu este mai aproape decât credem. De aceea venerația pentru Dumnezeu înseamnă sinceritate pentru munca sa creatoare.

Sunt trei ființe particulare – soțul (soția), posibilul copil, Dumnezeu - pentru care îndrăgostitul este chemat să iubească ! Acesta este motivul pentru care Biserica dă atâta importanță sexualității. Ea înțelege că ceea ce este în joc, nu este nimic altceva decât însăși demnitatea persoanelor. Cu treizecișicinci de ani în urmă, în 25 iulie, Papa Paul al VI a emis a sa enciclică *Humanae Vitae*. Acest document este despre dragoste, dragoste așa cum am descris-o mai sus. În timp ce acest document a fost mult calomniat și de multe ori respins de mulți care nici nu l-au citit, foarte puțini l-au înțeles în realitate, vă invit pe voi să mă urmați în meditația mea obișnuită. Ce putem spune despre dragoste care să poată fi respins, fără ca în același timp să respingem demnitatea persoanelor- a soților, posibilului copil și pe cea a lui Dumnezeu ? Haideti să ne apropiem puțin : nu există nimic pe care să putem abandona în mod sincer, fără a abandona simultan adevărata dragoste a persoanelor.

Aceasta este ceea ce Papa Paul VI. a căutat să ne învețe atunci când în limbajul enciclicii sale, a spus că există o « conexiune inseparabilă, realizată de Dumnezeu, pe care omul prin inițiativa sa nu o poate distruge, cea dintre semnificația de cooperare și cea de procreare care sunt ambele inerente actului conjugal. »¹⁶

După mai bine de o treime de secol, hai să ne uităm din nou asupra acestei enciclice. Să reflectăm la noblețea viziunii dragostei personale pe care o oferă. Hai să ne întrebăm de asemenea, în onestitatea și intimitatea inimilor noastre, dacă consecințele abandonării acestei viziuni - cu copiii nenumărați privați de tați, cu împovăratele mame singure, casele goale și mici și nenorocirea unei boli incurabile, câteodată venerice – este într-adevăr o viziune « alternativă » la cea a dragostei pe care ne-a arătat-o enciclica într-un fel sau altul și nu a fost înțeleasă ?

Ceea ce *Humanae Vitae* a căutat, a fost să reamintească oamenilor despre măreția lor naturală, despre noblețea lor inerentă. Noblețea obligă (noblesse oblige): a fi nobil înseamnă a fi la înălțimea a ceea ce ești. Câteodată acest lucru nu este ușor. Câteodată greșim. Dar măreția umană nu stă în devalorizarea proprie, dar în păstrarea privirii spre premiul final¹⁷, deoarece premiul este adevărata Dragoste, aici și în viața de apoi.

A abandona efortul înseamnă prăbușirea noastră, a celor dragi , a lui Dumnezeu . Pentru că “omul nu poate trăi fără dragoste, el rămâne o ființă de neînțeles pentru el, viața lui nu are sens dacă dragostea nu se revărsa asupra lui, dacă el nu se întâlnește cu dragostea , dacă nu o experimentează și nu o face a sa , dacă nu participă intim la ea. »¹⁸

Prin relațiile noastre maritale, în multe cazuri experiențe foarte obișnuite, Dumnezeu dorește să ne deschidem ochii către dragoste, trecând prin toate căile de la partener și copil până la Dumnezeu însuși. Dumnezeu ne va deschide ochii numai dacă noi dorim să ne deschidem inimile.¹⁹

1. Abraham J. Heschel, *Who Is Man?* (Stanford: Stanford UP, 1965), p. 34.

2. Mishnah, Sanhedrin IU:5.

3. Ioan 1:14

4. În prima sa enciclică , *Redemptor Hominis* (§13), Papa Ioan Paul II ne aduce aminte că “...Fiul lui Dumnezeu... s-a unit pe sine cu fiecare om.” Vedeți și Leo J. Treses *Everyman's Road to Heaven* (Notre Dame: Fides, 1965), p. 8-9.

5. Geneza 1:27.

6. 1 Ioan 4:8.

7. Ioan 14:15. Invers, nimeni nu-l poate iubi cu adevărat pe Dumnezeu, fără să-i păzească poruncile: 1 Ioan 2:4.

8. Marcu 12:29-31.

9. Autorul recunoaște extinsa sa îndatorire față de gândirea Papei Ioan Paul II., atât din perioada pre-papală cât și din cea

papală, acordând o atenție specială cărții lui Karol Wojtyła, *Iubire și Responsabilitate*, și adreselor Sfântului Părinte pentru Audiențele Generale, în perioada 1980-84, asupra "teologiei trupului". "Pentru cei care sunt familiari cu gândirea sa, îndatorirea mea față de Papa Ioan Paul II. este evidentă."

10. Geneza 3:7.

11. Geneza 2:24.

12. Vedeți 1Co b-20.

13. Geneza 1:28.

14. Poate că unele persoane își percep fertilitatea ca fiind inconvenabilă pentru moment, dar acest lucru nu înlătură bunătatea ei inerentă care vine, în cele din urmă, de la Dumnezeu, și nu de la dispozițiile noastre subiective.

15. Cred că Scott Hahn este acela care a observat că această iubire poate deveni atât de reală, încât, peste nouă luni va trebui chiar să-i dai un nume.

16. Papa Paul VI, Scrisoarea Enciclică *Humanae Vitae*, §12, în *The Papal Encyclicals: 1958-1981*, ed. Claudia Carlen, Consortium Books ([Wilmington, NC]: McGrath, 1981), p. 226. Textul latin oficial apare în *Acta Apostolicae Sedis*, 60 (30 September 1968): 488.

17. Filipeni 3: 13-15. Vedeți de asemenea Tim. 4:7-8.

18. Papa Ioan Paul II, Enciclica *Redemptor Hominis*, §10

19. Vedeți Ioan 10:39; 3: 16-21.

SEMINARUL IDEAL PRO-LIFE

Din moment ce chestiunile pro-life sunt atât de centrale pentru viața umană și pentru credință, ele trebuie să constituie o parte importantă în formarea viitorilor preoți. În timp ce proporția implicării ar depinde desigur de circumstanțe diferite și de ocazii practice, orice seminarist ar trebui să cunoască problemele legate de viața umană. Odată cu hirotonirea lor vor fi confrunțați cu siguranță cu întrebări privind avortul, contracepția, sterilizarea, homosexualitatea și alte chestiuni pro-life în parohiile lor. Este important ca ei să fie informați asupra acestor lucruri în timpul anilor lor de studiu. Aceasta ar constitui o diferență copleșitoare pentru un apostolat eficient. Ideile următoare sunt sugestii de evaluat pentru educația, rugăciunea și munca apostolică.

ORGANIZAREA

Pentru orice întreprindere cu succes trebuie să existe o organizare. Străduințele pro-life recer acelaș lucru. Încă o dată, caracterul oricărui grup ar depinde de circumstanțele fiecărui seminar și de darurile particulare ale seminariștilor. Organizația va trebui să aleagă funcționarii și să țină întâlniri regulate.

ACTIVITĂȚI ALE SEMINARULUI

- A. Vorbitori/Conferințe – A-i educa și forma pe tinerii din seminarii într-adevăr ar trebui să fie o prioritate nr.1. Deseori există o mare ignoranță a problemelor ce țin de viața umană în seminarii. Acest lucru ar putea să explice de ce anumiți preoți sunt refractari în a vorbi despre aceste chestiuni. Astfel, organizația Dv-ă ar putea să depună un efort special în această privință. Ocazional organizația ar trebui să invite vorbitori pro-life. Astfel de vorbitori deseori sunt mai mult decât fericiți să învețe și să formeze seminariști. Teme de interes pastoral special ar putea să fie: planificarea concepției pe cale naturală, vindecarea după avort, consiliere pastorală. Organizația Dv-ă ar putea să planifice conferințe anuale, pentru o după-amiază sau o zi întreagă.
- B. Filme pro-life – Există multe filme bune pe teme pro-life pe care seminariștii ar trebui să le vadă. Seminarul Dv-ă ar putea să arate astfel de filme o dată pe lună.
- C. Literatură și materiale – Organizația Dv-ă ar trebui să citească în mod continuu materiale, să folosească atât casete video cât și audio asupra chestiunilor pro-life, care să se afle într-un loc sigur la îndemâna seminariștilor. Să înființeze un fel de bibliotecă pro-life ar fi binevenită pentru aceia care

au nevoie la acces rapid la informație. Seminariștii care au nevoie de acces ușor la aceste materiale pentru consemnări ar aprecia mult acest lucru. Scrieți organizațiilor pro-life pentru obținerea resurselor pentru a vă porni bibliotecă. Există multe grupuri doritoare să-i ajute pe seminariști pe orice cale ar putea.

IDEI SPIRITUALE

Din moment ce bătălia pro-life se desfășoară în principal împotriva forțelor întunericului, este necesar un focar spiritual. Deoarece seminariștii sunt deja angajați în formare spirituală activă, încorporarea exercițiilor spirituale pentru intenții pro-life este mai degrabă ușoară.

- A. Liturghii pro-life – în timp ce există ocazie de liturghie zilnică în seminar integrarea unei intenții regulate pro-life ar fi ușoară, poate la o Liturghie pe lună. Există sărbători liturgice speciale care țin de cauza pro-life. Sărbători cum ar fi Bunavestirea, Imaculata Concepțiune, Sărbătoarea Pruncilor Nevinovați și al Tuturor Sufletelor pot fi ocazii pentru a vorbi despre chestiuni pro-life. Liturghii regulate pro-life sunt de asemenea idei minunate. Seminarul ar putea să includă cu ușurință câte o intenție pro-life zilnică.
- B. Rugăciune - Un timp săptămânal de rugăciune pentru intenții pro-life, incluzând rozariul sau alte devoțiuni înaintea Sfintei Euharistii, ar fi recomandabilă. Perioada Postului Crăciunului sau al Paștelui este în mod special potrivită pentru mai multă rugăciune asupra preocupărilor pro-life. Un seminar american are o serie de ore sfinte de seară cu adorație euharistică în prima săptămână a fiecărei luni. S-a dovedit a fi o activitate foarte puternică. Organizația pro-life ar trebui să distribuie seminariștilor diferite rugăciuni și novene pro-life, inclusiv rugăciuni pentru adopțiunea spirituală a copiilor nenăscuți care se află în pericol de avort.
- C. Monumente - Din moment ce există biserici sau colegii care au morminte dedicate copiilor avortați, cu siguranță s-ar potrivi ca și seminarul să facă același lucru undeva pe teritoriul propriu al seminarului.

ACTIVITĂȚI EXTERIOARE

- A. Conferințe – Oricând este posibil, seminariștii ar trebui să participe la conferințe pro-life ca să afle ce se întâmplă în jurul lor și pentru a învăța cum să participe la mișcare. Aceasta este o cale prețioasă de a întâlni persoane dedicate, care pot fi de mare ajutor în viitor. Mai departe, întâlnirea de noi persoane în bătălia pentru viață este un lucru încurajator și inspirator. Seminariști care se află aproape de colegii și de universități pot organiza dezbateri pentru a-i provoca pe colegi să se gândească în mod serios la chestiuni pro-life. Distribuirea de informații în apropierea sălii de mese sau în alt loc frecventat poate fi foarte productivă.
- B. Comunicări – De obicei este o experiență benefică pentru seminariști să vorbească unor grupuri locale asupra unor subiecte pro-life atunci când se ivește ocazia. Întotdeauna există centre locale de tineret, școli, biserici care ar saluta o comunicare din partea unui tânăr care studiază pentru preoție. Dacă cineva nu este chiar pregătit, va studia și va fi pregătit. Ascultați de cei care au făcut-o, citiți și apoi ieșiți. O astfel de experiență pastorală ar putea să se dovedească a fi de neprețuit. Tineri seminariști inspiră pe mulți oameni deoarece nu se tem să vorbească cu patos despre chestiuni pro-life. Seminariști pot da o mărturie eficientă pentru comunicări ale studenților asupra castității.
- C. Voluntariatul – Birouri locale pro-life și centre de consiliere pentru sarcină întotdeauna se află în nevoie de voluntari. Experiența de a lucra în mod voluntar la un centru pentru sarcină în criză ar putea să ajute la întărirea vocațiilor. Deseori aceste centre se află în nevoie disperată de ajutor, chiar dacă numai pentru câteva ore pe săptămână. De asemena aceasta îi va da seminaristului o experiență pastorală prețioasă în scopul de a înțelege presiunile făcute asupra femeii în zilele noastre.
- D. Consiliere - A nu se subestima valoarea rugăciunii și a consilierii pe trotuar înaintea clinicilor de avort. Prezența pașnică a celor pro-life este o mărturie cutremurătoare pentru comunitatea locală și un semn de grijă veritabilă pentru mame care se află într-o criză de sarcină. Desigur că și numai rugăciunea, în special rozariul, poate mișca inimile pentru a nu avorta.

Experiența consilierii mamelor ca să aleagă viața îl face pe om conștient de bătălia pro-life. Această experiență întărește pe mulți oameni din punct de vedere spiritual față de întunericul unei încăperi de ucidere

Publicat original de Seminariști pentru Viață Internațional, Baltimore, Maryland SUA

Revizuit de Seminariști pentru Viață Internațional® 2004.

Ambele, originalul și revizuirea sunt copyright al Human Life International®.

CORELAȚIA DINTRE CONTRACEPȚIE-AVORT
de Rev. Anthony Zimmerman, S.V.D., S.T.D.

Papa ne spune două adevăruri puternice despre o legătură pe care o proclamă, în ciuda conștiinței sale asupra faptului că mulți credincioși, mulți preoți și chiar episcopi nu le înțeleg, sau chiar mai rău, nici măcar nu le acceptă. El dorește să evidențieze următoarea realitate:

1) Contracepția este în sine ceva rău, de aceea nu va fi

niciodată ceva bun, nu va fi permisă indiferent de circumstanțe.

2) Practica contracepției, foarte răspândită, nu diminuează avortul în plan istoric, ci îl intensifică.

Venind la nivelul nostru, Papa ne spune că de fapt promovarea contracepției pentru diminuarea avortului este ca și când te-ai scărpină până sângerează.

Preoții mi-au spus: “Contracepția este un rău mai mic decât avortul.

Pentru a preveni avortul, se permite contracepția.” Sau: “Pentru o dezvoltare economică în lumea a treia este esențială o descreștere a ratei natalității. Masele nu vor face o planificare familială ; deci permitem contracepția.” Sau simplu: “Biserica are o fixație asupra sexualității și ar fi cazul să lase această problemă conștiinței cuplurilor.”

Preoții, fiind celibatari, nu experimentează la prima mână miezul adevărului care dă cuplurilor căsătorite ocazia relațiilor sexuale. Consilierii maritali receptivi, totuși, știu că actul marital între parteneri este aproape ca un test brutal cu turnesol, manifestându-se diferit atunci când, în timpul actului spun adevărul cu trupurile lor, sau când, pe furiș, spun minciuni. Și ei văd când minciuna corpului, care este comunicată prin fiecare act contraceptiv, poate stârni gradual dezgust, scârbă, repulsie, chiar ură pentru partenerul marital, la fel de bine rușine despre imaginea de sine. Acest lucru tinde să atace direct angajamentul uniunii maritale în sine. Rezultatul final este de obicei divorțul. Sexologul Dr. Wanda Poltawska scrie cât de chinuitoare poate deveni contracepția pentru unele femei:

Relațiile sexuale protejate au loc într-un climat de teamă față de un copil – un fel de reacție neurotică....Femeia, care este mai implicată din punct de vedere biologic în rolul

ărinte decât un bărbat, este deasemenea mult mai paralizată de această teamă și nu se poate abandona total în actul sexual. Într-o situație ambivalentă de afecțiune uniunea nu-i aduce fericire, nici măcar orgasm, dar cel mai frecvent o reacție nevrotică de aversiune. La început își direcționează această aversiune către părțile corpului bărbatului dinspre care vine “pericolul” sarcinii. Este foarte ciudat că multe femei manifestă aversiune pentru organele genitale ale soților lor nedorind să le atingă sau să se uite la ele.¹

Preoții sunt prea ușor influențați de către femei care se plâng de planificarea familială naturală (NFP), scrie Dr. Elizabeth Wojcik din Austria. Cei care o folosesc și sunt satisfăcuți de obicei nu povestesc despre acest lucru preoților, dar “cuplurile care nu cunosc NFP sau care nu doresc să o folosească, pot spune preoților că este imposibil, și fac caz de dificultățile ei.”² Într-un capitol ulterior al *Evangelium Vitae* Papa ne roagă să ne debarasăm de vechile prejucții împotriva metodelor planificării familiale naturale NFP: “O evaluare corectă a efectivității ei ar trebui să risipească anumite prejudecăți care sunt încă păstrate în mare măsură” (#97). Papa îi invită pe toți, inclusiv pe preoți, să depășească prejudecățile învechite împotriva NFP. Vom trata NFP mult mai amănunțit în alt capitol.

Atitudinea budiștilor în general este aceea că religia lor nu are nici o poziție asupra contracepției, dacă aceasta din urmă este bună sau rea. “Religia și fecunditatea nu sunt conectate”³ în gândirea budistă. Chiar și poziția împotriva avortului care este inerentă în învățătura budistă prin faptul că nimic ce trăiește nu va fi distrus, este suficient de slabă pentru a adecva serviciile religioase pentru copiii avortați (*mizuko kuyo*) – aceasta fiind acum o afacere de multe milioane de dolari la templele Japoneze. Pentru o minte budistă, acest lucru va însemna ceva efort să înțeleagă, de ce Papa ne învață că contracepția ține de morală greșită, și este o strategie de distrugere când se folosește în reducerea avortului.

Rețelele media, așa cum știu eu, acordă o atenție relativă la #13 din *Evangelium Vitae* care stabilește că “în ciuda diferențelor dintre ele de importanță naturală și morală, contracepția și avortul sunt adesea strâns conectate, ca și fructele aceluiași pom” (#13). Dar Papa și media sunt cu siguranță în conflict în ceea ce privește acest punct de vedere: “Deseori se subliniază că contracepția, dacă se face în siguranță și dacă ea este la dispoziția oricui, este cel mai folositor remediu împotriva avortului. Biserica Catolică este acuzată apoi că de fapt promovează avortul

pentru că ea continuă cu încăpățănare să învețe ilegalitatea morală a contracepției.”

Federația Paternității Planificate (PPFA) din America ar dori bucuros să spună tocmai ceea ce Papa neagă aici. Dar noi ar trebui să ne amintim că angajații și colaboratorii PPFA își expun disputa prin ochelari cu marca dolari. Proiectele lor de afaceri privind contracepția, avortul, sterilizarea și ne-educația sexuală, aduc cotizații totalizând \$151 milioane de dolari U.S. în 1992, din care \$33 milioane au fost pentru 132.000 avorturi. Fundații și alți donatori au adăugat încă \$121 milioane. Și ei au substras prin sifonare taxele voastre pentru încă \$145 milioane; acestea totalizând \$446 milioane venituri pentru anul 1992.⁴ Această ONG (organizație neguvernamentală) remarcabilă s-a manevrat pe ea într-o poziție de pseudo-purtătoare de cuvânt pentru Națiunile Unite în privința politicii de planificare familială, în special la Conferințele din Cairo (1994) și Beijing (1995). Lumea încă mai are de învățat cum trebuie tratată « Paternitatea Planificată » - cu aceeași pricepere cu care soțiile casnice tratează traficanții de la ușă care vând tratamente magice și articole minune, ulei de șarpe și câte altele. Privim înspre ziua în care respectatele Națiuni Unite vor așeza la colț acest puternic ONG, care le-a furat politica de planificare familială.

Într-adevăr Papa și-a îndreptat urechea spre pământ și discerne cu agerime cele ce sunt de așteptat din partea contracepției. Această practică are valori negative, sesizează Papa. Și mai mult : dacă semeni contracepție, vei recolta avortul :

Este posibil ca mulți oameni să folosească contracepția cu intenția să excludă tentația următoare de avort. Dar valorile negative inerente « mentalității contraceptive » - ceea ce este ceva foarte diferit de paternitatea responsabilă trăită în respect față de adevărul deplin al actului conjugal – există în așa măsură încât ele de fapt întăresc această tentație, atunci când este concepută o viață nedorită. Într-adevăr cultura pro-avort este puternică în special acolo unde învățătura Bisericii asupra contracepției este neglijată. (# 13).

Japonia a condus lumea în ceea ce ulterior a devenit o cursă mondială spre un miraj la orizont văzut de atâția greșit – acea promisiune lucitoare, dar decepționantă că contracepția ar fi un mijloc adecvat de a reduce avorturile. După ce contracepția și avortul limitat au fost legalizate în 13.iulie 1948, în curând s-a observat, cu o aparentă spaimă, că oamenii aleg avortul ca metodă prevalentă de control al nașterilor. Guvernul Japoniei, printr-o decizie de cabinet, atunci a făcut o declarație în 26 iulie 1951, că ar fi necesară promovarea chiar mai intensă a contracepției, decât s-a făcut până atunci, pentru a reduce avorturile. Numărul avorturilor crește în fiecare an... Deja Guvernul a pus la dispoziție Birourile de Consultație Maritală Eugenică și a instruit consultanți pentru învățarea contracepției, etc. Oricum, pentru bunăstarea oamenilor această informație ar trebui să fie în mod larg răspândită și ar trebui studiate mijloace pentru a o face mai eficientă. Recomandare: avortul are efecte de nedorit asupra sănătății maternale. De aceea este necesară răspândirea informației despre contracepție pentru a micșora aceste efecte de nedorit.⁵

Doctorul Yoshio Koya a argumentat în 1958, când numărul avorturilor raportate a fost de 1.099.000, că o instruire intensivă într-ale contracepției a arătat că numărul sarcinilor și al avorturilor a scăzut, dar „atunci când femeii, care sunt motivate să limiteze nașterile, rămân însărcinate în mod accidental, nu pot fi determinate să renunțe la recurgerea la avortul indus.”⁷

Iar Dudley Kirk notează în introducerea la studiul lui

Koya că:

Chiar și în grupurile scăzute din punct de vedere socio-economic cu care a lucrat, Dr. Koya întâlnește femeia atât de hotărâtă să limiteze numărul copiilor, încât pe cât de mult îi repugna avortul (din punct de vedere medical) și sfătuia evitarea practicii sale repetate, pe atât era de neajutorat în a convinge femeile să renunțe la întreruperea artificială a unei sarcini nedorite.⁸

Ceea ce a experimentat Japonia din 1948, și anume faptul că agenți guvernamentali și ingineri sociali care promovează contracepția nu se deosebesc de păstorii care, cu biciul și cu îndemnul, conduc masele în corala avortului, este experiența la fel de repetată în mod plictisitor de către alte națiuni. China, care a însămânțat dinte de dragon al steriletului și al pilulelor pentru a impune dezastrul familiei de un copil asupra populației

Toate acestea doar au avut efectul de a vărsa mai mult gaz peste conflagrația avortului. Statistici adunate de Ministerul Bunăstării⁶ au indicat o explozie a numărului avorturilor exact în momentul în care s-a introdus contracepția, care vroia să le reducă:

Anul	Avorturi induse
1949	246.104
1950	489.111
1951	638.350
1952	798.193
1953	1.068.059
1954	1.143.059

nefericite, recoltează un valvârtej de 10 milioane de avorturi pe an.⁹ Iar SUA, unde bandiții morali ai Organizației Planned Parenthood pozează ca și educatori în Clinici bazate pe Școli, pentru a îndoctrina adolescenți neexperimentați că „sexul nu este nimic rău”, acolo ruina contracepției și a avortului a devenit la fel de diabolică și cronică, fără nici o diferențiere. Odată ce intră pe rol banditul contraceptiv, imediat își caută tovarășul, avortul. Apoi cei doi se instalează împreună pentru totdeauna. Peter J. Riga a pus punctul pe i, citând raționamentul Judecătorului Curții Supreme Kennedy:

Cei care socotesc că contracepția și avortul nu sunt interdependente în mod mutual, ar trebui să citească opinia pluralistă a Judecătorului Kennedy în Planned Parenthood v. Casey (1992), cazul care reafirmă Roe v. Wade. (Noi trebuie) ...” să facem față faptului că timp de două decenii de dezvoltare social-economică, oamenii și-au organizat relațiile intime și au stabilit alegerile care le definesc viziunile asupra lor înșiși și asupra locurilor lor în societate, încrezându-se pe accesibilitatea avortului în cazul în care contracepția va eșua.”¹⁰

1. Pr. Anthony Zimmerman, “The Psychology and Psychopathology of Fertility,” în Planificarea familială naturală / Natural Family Planning, Calea naturii / Nature’s Way (De Rance, Inc., Milwaukee, 1980): p.129.
2. Ibid., p. 32, vezi articolul despre “What Some Priests don’t Know About NFP.”
3. William Lefleuer, *Liquid Fire*, Princeton University Press, 1993 p.115.
4. Jim Sedlak, “To get Planned Parenthood, follow the money!”, *HLI Reports*, November 1994.
5. Chikao Honda, “Some Facts about Family Planning In Japan,” Consiliul pentru Cercetarea Problemelor Populației / The Population Problems Research Council, *Mainichi Newspapers*, (Tokyo), 1955 p. 35-36.
6. Ibid., p. 25.
7. Yoshio Koya, M.D., *Pioneering in Family Planning*, Tokyo, Japan; Medical Publishers, 1963: p.31.
8. Ibid., p. 9.
9. Fr. Matthew Habiger, “The horror of attendant consequences” cum ar fi *The Wanderer*, 14 Sept. 1995.
10. Peter J. Riga, “The Splendor of Truth,” *Linacre Quarterly*, August 1995. p.31.

Retipărit după Pr. Anthony Zimmerman “*The Contraception Abortion Duo*” (Duetul contracepție-avort) Capitolul trei în Link *Radiant Beams din The Gospel of Life*: pe CD-ROM-ul The Facts of Life, (Front Royal, VA: Human Life International) ediția ianuarie 2004.

SURSE RECOMANDATE

Contracepția și consecințele ei

Materiale scrise

Casti Connubii (1930) enciclica papală de Pius XI, text la: <www.ewtn.com/library/Encyc/p11casti.htm>.

Humanae Vitae (1968) enciclică papală de Paul VI, text la: <www.ewtn.com/library/encyc/p6humana.htm>.

Evangelium Vitae (1995) enciclică papală de Ioan Paul II, text la: <www.ewtn.com/library/encyc/jp2evang.htm>.

Catehismul Bisericii Catolice, Paragrafele 2366-2372.

Vademecum for Confessors Concerning Some Aspects of the Morality of Conjugal Life by the Pontifical Council for the Family, text la: <www.ewtn.com/library/curia/pcfade.htm>.

Conferințele Papei Ioan Paul II "Theology of the Body" (Teologia trupului). *Original Unity of Man and Woman (Unitatea originară dintre bărbat și femeie)*, *Blessed are the Pure of Heart (Fericii cei curați cu inima)*, *Reflections on Humanae Vitae (Reflecții asupra Humanae Vitae)*: <www.ewtn.com/vlibrary/search.asp>. "Search" pentru titlurile de mai sus.

Link-uri

<www.hli.org> Site-ul pe internet a Organizației Human Life International.

<www.hli.org/bbc_other-condom-stats.html> Aceste pagini de pe site-ul nostru conțin articole bune despre contracepție:

<www.hli.org/F-21.HTM> Sursă bună asupra ratei de eșec al prezervativelor.

<www.hli.org/condomreport.pdf> Acesta este un raport științific al SUA (Institutul Național al Sănătății) arătând sămănele rate de eșec al prezervativelor în prevenirea multor boli cu transmitere sexuală. Originalul îl puteți găsi la:

<www.niaid.nih.gov/dmid/stds/condomreport.pdf>.

<www.all.org> (American Life League) ALL are resurse bune la secțiunea respectivă la: <www.all.org/issues/index.htm>.

<www.godsplanforlife.org> Acest site oferă argumente minunate împotriva contracepției.

<www.omsoul.com> (One More Soul = Încă un suflet) OMS are materiale bune despre "binecuvântarea copiilor și daunele contracepției."

<www.pfli.org> (Pharmacists for Life = Farmaciști pentru Viață) Această organizație are niște materiale bune despre felul în care unele contraceptive chimice cauzează avorturi timpurii.

<www.priestsforlife.org> (Priests for Life = Preoți pentru Viață) Materiale bune referitor la contracepție plasate pe acest site la: <www.priestsforlife.org/articles/contraceptionmaster.htm>.

Scrisori Pastorale și Articole ale Episcopilor

Human Sexuality from God's Perspective: Humanae Vitae 25 Years Later, de Conferința Episcopilor Catolici SUA (USCCB): <www.usccb.org/prolife/issues/nfp/humanae25.htm>.

Marriage: A communion of Life and Love, Episcop Victor Galeone (Episcop de St. Augustine Florida USA). Scrisoarea pastorală poate fi găsită pe următoarele site-uri:

<www.ewtn.com/library/prolife/zbodtrut.htm> (Format ușor de descărcat).

<www.staugcatholic.org/archives/july-aug2003.pdf>.

A pastoral letter to the people of God of northern Colorado on the truth and meaning of married love, de Arhiepiscopul Charles J. Chaput, O.F.M. Cap. (Arhiepiscop de Denver, Colorado USA) <www.archden.org/archbishop/docs/of_human_life.htm>.

"Reflections on the 30th anniversary of *Humanae Vitae*," de Bishop Roman Danylak, (ex-administrator de Toronto, Canada) <www.heartofjesus.ca/Education/humanaeVitae.htm>.

Alte materiale

Pentru cercetarea teologilor care sunt în neascultare față de învățătura Bisericii asupra contracepției, vedeți secțiunea HLI linkuri utile (usefull links) la : <www.hli.org/ul.htm>.

Rugăm contactați HLI în vederea permisiunii de retipărire a materialului nostru sau solicitați folosirea numelui *Seminariști pentru Viață / Seminarians for Life*.

Redacția în România: Asociația „Darul Vieții”

Timișoara , Str. Gheorghe Doja Nr.25 A, Tel. 0721-335704, Fax: 0256-202710, darulvietii@yahoo.com,
internet: www.darulvietii.cnet.ro. TRADUCERE: Gabriela Porțan; TEHNOREDACTARE: Gerda Chișărău